

Een valongeval - en dan?

Op een regenachtige dag in juli 2004 was voorman Henny Slagmoolen van Erdo bv aan het werk op een militair complex in Rucphen. Hij zal die dag nooit meer vergeten. Door een verkeerde beweging gleed hij op het licht hellende dak naar beneden, langs het hekwerk, en kwam ruim vijf meter lager op het asfalt terecht. Een gesprek over de impact van een valongeluk.

Ook als de veiligheid op het dak goed is geregeld, kan een ongeluk in een klein hoekje zitten. Dat illustreert het valongeluk dat Henny Slagmoolen bijna zeven jaar geleden had duidelijk. De impact van een dergelijk ongeluk is voor zowel de betrokken werknemer als het dakdekkerbedrijf enorm. Slagmoolen is na een intensief revalidatieproces nog steeds bij hetzelfde dakdekkerbedrijf werkzaam, maar vanzelfsprekend niet meer als dakdekker. "Door er op een positieve manier mee om te gaan heb ik het ongeluk achter me kunnen laten," zegt hij.

Ongeluk

Het valongeluk was volgens Slagmoolen een ongelukkige samenloop van omstandigheden. De veiligheid was op het dak goed geregeld en hij had juist die dag nieuwe veiligheidsschoenen aangetrokken. Het licht hellende dak was die dag voorzien van een nieuwe TPO dakbedekking. Door het licht vochtige weer, en wellicht ook het nieuwe schoeisel, was het dakoppervlak gladder dan hij verwachtte. Hij gleed uit en gleed direct met een behoorlijke snelheid naar beneden. Hij kreeg nergens grip en ook het hekwerk kon hem niet helpen: hij viel precies door de sparing die tussen de ladder en het hekwerk was gelaten om materialen het dak op te kunnen vervoeren. "Ik probeerde me nog aan de dakrand vast te grijpen maar dat is niet gelukt," vertelt hij. Een geluk bij een ongeluk was dat hij op zijn zij terecht kwam. Een val op zijn rug of buik had hij waarschijnlijk niet overleefd.

Slagmoolen heeft alles heel bewust meegemaakt. Hij herinnert zich het ongeluk en de val nog goed, en ook na de val is hij bij bewustzijn gebleven. "Het klinkt misschien gek, maar van de val zelf, het neerkomen, voelde ik niet zo gek veel. Blijkbaar maak je zoveel adrenaline aan dat je op dat moment geen pijn voelt. Ik ben vrij helder gebleven. Mijn collega stond op het moment dat ik viel op het dak en hij is direct naar beneden gegaan. Het telefoonnummer van mijn vrouw kon ik nog zo opnoemen. Ik heb terwijl we op de ambulance en de traumahelikopter wacht-

Henny Slagmoolen, Erdo bv.

ten mijn collega ook nog gevraagd mijn schoen uit te doen, omdat dat prettiger voelde." Na ongeveer een kwartier was de traumahelikopter ter plaatse. Men heeft hem gestabiliseerd, een verdooving toegediend, en hem naar het Franciscus Ziekenhuis in Roosendaal vervoerd.

De verwondingen logen er niet om. Zijn linkerarm was op 11 plaatsen gebroken. Nog steeds kan Slagmoolen zijn arm niet helemaal strekken. Zijn arm is 'gerepareerd' met een stalen pin in het merg en een groot aantal plaatjes en schroeven, waarmee zijn arm weer 'gereconstrueerd' werd. Ook in zijn linkerbeen zit van de knie tot halverwege de dij een stalen pin. "Ik had geluk dat ik op dat moment lichamelijk sterk was. Van het werk blijf je fit en daarnaast sportte ik ook veel. Dat heeft er – met het gegeven dat ik op mijn zij viel - denk ik toe bijgedragen dat de schade relatief beperkt bleef. Ik had geen interne bloedingen en er waren geen organen beschadigd."

Revalidatie

De revalidatie heeft ruim twee jaar in beslag genomen. Na twee weken in het ziekenhuis ging hij naar huis om daar te revalideren. Er volgde een tijd van veel fysiotherapie en nog een aanvullende operatie. De eerste tijd moest hij zich met een rolstoel verplaatsen, daarna liep hij met krukken. Na ongeveer een jaar kon hij weer lopen. "Ik ben heel goed opgevangen door Erdo bv. Men heeft mij de kans gegeven weer binnen het bedrijf aan de slag te gaan. Ongeveer een jaar na het ongeluk ging ik een paar uur per dag op kantoor aan de slag als calculator/werkvoorbereider. Langzaam werd het aantal uren dat ik werkte opgebouwd. Daarna ben ik dakinspecties erbij gaan doen, en daarna (het ontwerpen van) valbeveiliging. Momenteel ben ik alweer een aantal jaren full time actief. Ik hoop binnen afzienbare tijd ook veiligheidskundige te worden."

"Het heeft me achteraf gezien geen windeieren gelegd dat ik goed ben opgeleid. Ik heb een Havodiploma en als dakdekker heb ik zo'n beetje alle beschikbare cursussen en opleidingen gevolgd. Van nature ben ik positief ingesteld en weet ik van aanpakken, ook dat heeft me geholpen om weer terug in het werkende leven te komen. Al vóór het ongeluk had ik een tijdje op kantoor gezeten dus ik wist wat het werk inhield. Ik had altijd al wel de gedachte dat ik op een gegeven moment zou stoppen als dakdekker en dan dakinspecteur zou worden. Ik

heb niet helemaal de route afgelegd die ik in gedachten had, maar het is er toch van gekomen."

Impact

Welke impact heeft het ongeluk gehad op zijn directe omgeving? "Mijn vrouw is gelukkig niet zo snel in paniek, ze is goed met de situatie omgegaan. Voor de collega die me heeft zien vallen was het natuurlijk ook allesbehalve een prettige ervaring, maar bij mijn weten heeft ook hij het gebeurde goed verwerkt. Ik kan niet goed zeggen wat de reactie van mijn collega's was, ik ben daar niet bij geweest. Maar dat een dergelijke gebeurtenis inslaat als een bom, dat spreekt natuurlijk voor zich."

Zijn positieve instelling hielp Slagmoolen ook in de verwerking van het ongeluk. "Het ongeluk zelf heb ik van me afgezet," zegt hij. "Ik heb er nu dan ook geen enkele moeite mee om weer het dak op te klimmen, hoewel ik wel een stukje voorzichtiger ben geworden. Het zware werk lukt me natuurlijk niet meer, maar ik ben blij dat ik nog steeds op het dak werkzaam kan zijn. Ik moet zeggen dat mijn bedrijf en mijn collega's hebben me daarin goed hebben begeleid. Sommige collega's zijn goede maten van me, ze hebben het revalidatieproces van dichtbij meegemaakt en ik weet dat ze trots zijn dat ik nu weer dit werk doe. Ik ben ze dankbaar." ■